

Moderne videnskab, eller 'Big Science', er meget mere end en blot en stræben efter viden. Det er et komplekst og delvist skjult netværk af globale relationer, statslige finansieringer og militære hemmeligheder (tænk blot på: The Manhattan Project, Unit 731, NFC, FOI etc.). Ved at veksle mellem at være beskytter af liv (moderne medicin), dets ødelægger (militær teknologi) og den væsentligste producent af, samt kilde til kapitalistiske institutioner (alt det man lærer i skolen) tilpasser videnskaben sig dette system.

Min udstilling på O-Overgaden er derfor både et eksperiment og et forsøg på at lade vores videnskabelige narrativer kollapse. Ved at analysere og omskrive den videnskabelige historie, forskning og filosofi fra et degenerationsbaseret perspektiv forholder udstillingen sig kritisk til, hvordan (ikke-)viden, intelligens og drømme er fordelt i selve dette videnskabelige system og samfundet omkring det. Degenerative Knowledge Production vil fungere som et uhyggeligt og ambivalent sted for vidensproduktion, hvor fremskridt, vold og sandhed vil blive diskuteret på et materielt plan, såvel som et teoretisk niveau:

Materielt centrerer udstillingen sig om to skulpturelle gestusser:

- Et akvarium fyldt med biologiske hav-arter, der skubber til vores sædvanlige forståelse af intelligens og liv. I løbet af udstillingen vil der leve arter som har gennemgået en betydelig 'biological miniaturization' og andre hvis hjerne stoppede med at udvikle sig for millioner af år siden.
- Syv metalstrukturer, kaldet 'mortsafes', der oprindeligt har været brugt som en sikkerhedsforanstaltning i 1700tallets England, hvor 'bodysnatching' var på sit højeste og derfor blev placeret over graven for at forhindre tyve i at stjæle lig. Disse vil være udstillet side om side med computer-chips som indeholder menneskeligt væv og bruges i medicinske forsøg, og som i løbet af udstillingsperioden vil blive fodret med modermælk og hormoner.

Den teoretiske del er videobaseret og vises på to skræme:

På en stor LED skærm i udstillingensrummets bagerste lokale vises en dokumentar i tre dele, mens et væghængt TV i indslusningen til udstillingen viser en film af en flue, der flår sit eget hoved af. Dokumentaren er blevet til i samarbejde med forfatter og filosof Thomas Moynihan og filmfotograf og kunstner Majse Vilstrup og består af sammenklippet online arkivmateriale og historiske rekonstruktioner. En gennemgående voice-over italesætter, hvordan degeneration, ødelæggelse og dumhed fungerer som konkrete kræfter i et moderne samfund og dets strukturerer. Mens den første del antyder en alternativ, degenerationsbaseret fortælling om videnskabens historie, er anden del en undersøgelse af "The Harvard Report on Brain Death" fra 1968, hvor ideen om 'selvet' blev allokeret fra hjertet til hjernen og sidste del udforsker videnskabens søgen efter at erobre døden. Moynihan og jeg er i gang med at skrive manuskriptet og den teoretiske ramme for *Degenerative Knowledge Production* og vi vil således skitsere, hvordan Degenerative Knowledge Production kunne fungere som en systemmodel, teori og historisk koncept. Vilstrup er med som filmfotograf og vil stå for rekonstruktionerne.

Jeg ansøger om støtte til Rådet for Visuel Kunst for at kunne betale dem, jeg samarbejder med, og dermed opbygge et større netværk omkring udstillingen. Med jeres hjælp vil jeg kunne tage dette afgørende skridt i min karriere, producere min første institutionelle soloudstilling og udfordre de konventionelle forståelser af videnskab.